

Měla jsem chlapce

Klidně

1. Mě - la jsem chlap - ce, ne - mám nic,
2. Dob - ře mé sr - dce vě - dě - lo,
3. Šel můj mi - lej, šel do Slez - ska,
da - la jsem ša - tek ne - dám víc.
po - vě - dít mně ne - u - mě - lo,
vzal mně klí - ček od sr - děč - ka;
ou - vej mo - je po - tě - še - ní!
že ta lás - ka ne - ní stá - lá,
vzal od své - ho i od mé - ho,
vče - ra by - lo dnes už ne - ni.
co se před lid - mi scho - vá - vá.
ne - ne - chal mně od žá - dné - ho.

- 1 Měla jsem chlapce, nemám nic.
Dala jsem šátek, nedám víc.
Ouvej, moje potěšení!
včera bylo, dnes už není.
- 2 Dobře mé srdce vědělo,
povědět mně neumělo,
že ta láska není stálá,
co se před lidmi schovává.
- 3 Šel můj milej, šel do Slezska,
vzal mně klíček od srdéčka.
Vzal od svého i od mého,
nenechal mně od žádného.

Měla jsem chlapce

klidně

ruhig

1

Měla jsem chlapce,
nemám nic.
Dala jsem šátek,
nedám víc.
Ouvej moje potěšení!
včera bylo,
dnes už není.

Ich hatte einen Burschen,
(jetzt) habe ich nichts.
Ich gab (ihm mein) Tüchlein,
ich gebe nicht mehr.
Ach weh, meine Freude,
gestern war sie,
heute ist sie nicht mehr.

2

Dobře mé srdce vědělo,
povědít mně neumělo,
že ta láska
není stálá,
co se před lidmi
schovává.

¹Wohl ⁴wusste es ²mein ³Herz,
³konnte ²mir ³nicht ¹sagen,
dass diejenige Liebe
nicht beständig ist,
die sich vor den Leuten
versteckt.

3

Šel můj milej,
šel do Slezska,
vzal mně klíček (*dim.*)
od srdéčka (*dim.*).
Vzal od svého
i od mého,
nenechal mně
od žádného.

Mein Liebster ging (fort),
ging nach Schlesien,
nahm mir den Schlüssel
vom Herzen.
Nahm (ihn) von seinem
und von meinem,
¹er ¹ließ (ihn) ²mir ¹nicht
von keinem.

SG/KH 240203